

Fejezetek a Szabadon játékosan örömmel című kiadványunkból (9. rész)

TAVASZI SÉTA A TERMÉSZETBEN - TAVASZ AZ EMBERI KÖRNYEZETBEN

Ismét látogassunk el egy általunk már ismert helyre, itt is figyeljük meg a természet változásait! Nem csak az óvoda udvaron van tavasz, hanem egész környezetünkben.

Jól látható, hogy a sokféle fa, bokor nem egyszerre kezd rügyezni, s van amelyiken először a virágok kezdenek nyílni, más növényeken a levelek bújnak ki hamarabb.

“Tavasszal kap levelet,
s ősszel küld csak választ,
de nem egyet, nem is kettőt,
hanem sok-sok százat.

Mi az?”

(a fa)

- A madarak az erdőben is dalolni kezdtek, szinte zeng az erdő a hangjuktól! Figyeljük meg a szarkát, amelyik igen jellegzetes madár, az utóbbi években nagyon elszaporodott hazánkban, így nagy valószínűséggel láthatjuk, sőt csörgő hangját is hallhatjuk.

- Kora tavasszal virágzik a hóvirág, az ibolya, a harangvirág, a mocsári gólyahír, a leány kökörcsin, a szellőrózsa, a kankalin, az aranyvessző,... (Ezek egy része védett növény, ezért semmiképpen ne szedjük le, csak nézzük, figyeljük meg a gyerekekkel, gyönyörködünk bennük természetes élőhelyükön!)

- Találhatunk gilisztát, csigát, egy befőttes üvegben ezeket kis földdel, levelekkel együtt haza is vihetjük, jól megfigyelhetjük. Pár nap múlva engedjük őket szabadon!
- Figyeljük meg a napfényen ébredező rovarokat, reptessünk katica bogarat a kezünkről. Egy-egy pillangót is felfedezhetünk már.
- Ha már bőven virágzik a gyermekláncfű, akkor koszorút, nyakláncot, koronát fonhatunk belőle. Bogáncsból bababútor, emberkék, állatfigurák készülhetnek.
- Keressünk egy domboldalt, ahol fel-le szaladgálhatnak, ahol hemperegethetnek a friss, illatos fűben.
- Rengeteg tavaszi dalos népi játékunk is arra utal, hogy már eleink is élvezték, és ismerték a tavaszi napsugárnak, a friss levegőnek mind a tüdőre, mind az emberek kedélyállapotára, mind a bimbózó szívekre gyakorolt jótékony hatását. Játshatunk mi is a réten - körjátékokat, mozgásos játékokat, labda játékokat. Így kellemesen elfáradva, telepedjünk a fűre, s piknikezzünk a természet lágy ölén!

TAVASZ AZ EMBERI KÖRNYEZETBEN

- Látogassunk el a virágboltba. Megjelentek a tavaszi virágok: a hóvirág, az ibolya, a barka. Figyeljük meg a virágáros munkáját: hogyan köti a csokrokat, hogyan csomagolja, milyen díszeket használ. Kérjük meg, hogy kicsit beszéljen a virágkötészet szépségeiről, avasson be minket egy-egy "titokba", készítsen előttünk egy fali díszet,

vagy virágtálat. Kérjünk tőle tanácsot, mit tehetnénk mi is a természet sarokba, ami megszépíthetné? Vigyük haza az általa javasolt ágacskákat, száraz virágokat, rendezzük el, közben alkalmazzuk az ellesett fogásokat.

Feltétlenül vegyünk a tavaszi virágokból néhány csokrot. Az óvodában bontsuk szét, rendezzük kis vázába. Közben minden érdeklődő kezébe jusson egy-egy szál hóvirág is és ibolya is, nézzék meg, beszélgessünk róla.

Találós kérdések:

“Ha kinyílik, az emberek
tudják, itt a kikelet!
Mi az?”

(hóvirág)

“Bölcsőmet vad
szél cibálja,
takaróm a hópehely:
Habár kicsit
hideg dunnám,
mégis jó, hogy átölel.
A Nap első sugarától,
a hópaplan
megreped...
Én vagyok az
első virág...
Ki tudja a nevemet?”

(hóvirág)

- Készítsünk mi is szebbnél-szebb virágokat színes fonalakból. Kicsit keményebb papírlapokra "rajzoljunk" folyékony ragasztóval virág formákat. Erre helyezzük a fonalakat, így színezzük ki a virágokat. Ugyanez egyszerűbben megoldható smirgli papíron, s úgy többször vissza is szedhető, javítható. Választásunkkal a gyerekek fejlettségéhez igazodjunk, de talán a legjobb, ha mindkét lehetőséget egyszerre kínáljuk fel, s a gyerekek dönthetnek, maradandót akarnak-e alkotni, vagy inkább csak próbálkoznak.

- A piacon is új, tavaszi árut fedezhetünk fel! Látogassuk meg régi jó ismerősünket: Mariska nénit, akinél már annyiszor jártunk! Vigyünk neki ajándékokat! Pl.: egy csokor hóvirágot mindenképp, de mellé egy-két gyönyörű, régi rajzunkat, amit a legutóbbi piaclátogatás után készítettünk, s Mariska néni a központi figura rajta. Mariska néni a könnyekig meg fog ettől hatódni, barátságunk végleg elmélyül, hiszen látja: nem csak érdekből látogatjuk, hanem szívünkbe is zártuk. Boldogan mutatja friss áruját, mesél arról, hogyan termelt mindez a fólia alatt, s biztosak lehetünk abban, hogy a legszebb, legnagyobbra nőtt, legfrissebb zöldségekből csomagol majd nekünk egy táskára valót, s a legjutányosabb áron fogja számolni. Azzal pedig végképpen megpecsételhetjük a barátságot, ha viszünk egy helyes kis rongyszőnyeget, amit a télen saját kezünkkel szőttünk - hogy tegye a székére, arra üljön, hogy kényelmesebb legyen, s ne fázzon.

Az pedig már óvodásaink érzelmi nevelése szempontjából nagyon fontos, hogy ez a szőnyeg ne csak úgy előkerüljön a sutból, hanem *valóban* előre gondoljunk Mariska néni-re. Emlegessük fel a vele kapcsolatos régi emlékeinket (hosszú

távú memória, s bár ilyen kategóriáról még nem hallottunk, de a hosszú távú érzelmek fejlesztésére) - milyen finom volt..., milyen kedves volt..., miket mesélt... Készüljünk rá, hogy meg fogjuk látogatni, hogy ajándékot viszünk neki, s a kis szőnyeg *valóban* azért készüljön, hogy neki - és senki másnak - ajándékozzuk! Mariska néni meg fogja látni a gyerekek szemében, hogy ez a szőnyeg *valóban neki készült!* (Tényleg! Egészen másképp ad át valamit az ember, amivel igazán örömet akar okozni, mint egy olyan dolgot, amit csak azért visz, mert valahová nem illik ajándék nélkül beállítani - csak hogy “szó ne érje a ház elejét!”. Figyeljük meg: egészen más lesz a fogadtatása is!)

Hazatérve az óvodába tisztítsuk meg a friss zöldségeket: retket, újhagymát, karalábét, nézzük meg, beszélgessünk róla miközben dolgozunk vele, majd jóízűen fogyasszuk el. Használjuk minden érzékszervünket: ízüket, illatukat, tapintásukat ne mulasszuk el - sőt a friss zöldség fogyasztásakor még a rágás közben “harsanó” hangokat is hallhatjuk.